

A Győri Ítéltábla a dr. Kreis Gyula Mátéügyvéd által képviselt **felperesnek** a Deák Ügyvédi Iroda által képviselt **alperes** ellen tag kizárása iránt indított perében a Veszprémi Törvényszék 2019. május 6. napján kelt I.G.40.009/2019/9. számú ítélete ellen a felperes részéről 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet megváltoztatja és az alperes társasági tagot a felperes gazdasági társaságból kizárja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 334.000,- (Háromszázharmincnégyezer) Ft első- és másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperesi gazdasági társaságot a Budapest Környéki Törvényszék Cégbírósága tartja nyilván a Cg. ... cégjegyzékszámon, az alperest a taggyűlésén leadható 300 szavazatból 30 illeti meg. A felperes forgalmazta Magyarországon az olasz gyártmányú **Márkanév 1** típusú raktérhűtő berendezéseket, az olasz gyártó céggel és a **település 1i** székhelyű **Cég 1 Kft**-vel kialakított üzleti együttműködés nyomán oly módon, hogy a felperesnél jelzett igények alapján a felperes megrendelésére az **Cég 1 Kft** szerezte be a berendezéseket az olasz gyártótól, majd raktározta őket a **település 1i** telephelyen, tőle a felperes vette meg a berendezéseket és értékesítette, valamint igény esetén beépítette, majd szervizelte a saját megrendelői számára. Az alperes 2011. július 5. napjától állt határozatlan idejű munkaviszonyban a felperesnél, először üzletkötői munkakörben, majd értékesítési vezetőként. 2014. február 28. napján szerezte meg a felperes 300.000 Ft névértékű üzletrészt. 2018. április 16-án az alperes munkaviszonya közös megegyezéssel szűnt meg a felperesnél, majd másnap, 2018. április 17-én az **Cég 1 Kft**-nél anélkül létesített munkaviszonyt, hogy erről a felperest előzetesen tájékoztatta volna. Az **Cég 1 Kft** képviselőjében az alperes 2018. április 17-én a felperes több üzleti partnerének e-mailben arról adott tájékoztatást, hogy 2018. április 17-től az **Cég 1 Kft** látja el a **Márkanév 1** raktérhűtő berendezések magyarországi képviselőjét, felajánlotta, hogy értékesítéssel kapcsolatban továbbra is a rendelkezésükre áll, mint ahogy az **Cég 1 Kft** szervizhálózata és szervizpartnerei is. Több üzleti partner esetében előfordult, hogy tőlük a megrendeléseket az alperes még a felperes alkalmazottjaként vette fel, viszont a megrendelt hűtőberendezéseket már közvetlenül az **Cég 1 Kft** szállította és számlázta ki részükre. A felperes 2018. júniusában a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló 2007. évi CXXXVI. törvény (Ptfm. tv.) szerinti ún. a tényleges tulajdonosra vonatkozó nyilatkozat

megadására kérte az alperest, aki a nyomtatványt a felperesnek nem küldte vissza.

A felperes 2018. november 30-án taggyűlést tartott, melynek napirendi pontjaként tűzte ki az alperes társaságból való kizárását. A kizárási kezdeményezést a taggyűlési jegyzőkönyvben 1.- 11. pontokba szedve indokolta a felperes ügyvezetője. Más mellett azzal (7. pont), hogy az alperes a felperesnél betöltött munkaviszonya megszűnését követően leadott laptopján tárolt adatok visszanyeréséből fény derült arra, hogy az alperes még felperesi munkavállalóként adott le megrendeléseket a taggyűlési jegyzőkönyv mellékleteként szolgáló táblázatos kimutatás szerint több hűtőberendezés beszerzésére az **Cég 1 Kft**-nek (amely megrendelések a **Cég 2 Kft** ügyfeleinek megrendeléseit voltak hivatottak teljesíteni), de ezen megrendelésekről a felperes vezetését már nem tájékoztatta, és ahogy átment dolgozni az **Cég 1 Kft**-hez, az **Cég 1 Kft** a korábban megrendelt és időközben beszerzett hűtőberendezéseket nem a felperesnek, hanem közvetlenül a felperes ügyfeleinek számlázta le és így a felperesnél megrendelt hűtőberendezések haszonnal növelt ára az **Cég 1 Kft**-hez folyt be. Ezzel a magatartásával az alperes az elmaradt haszonból adódóan legkevesebb 13.910 Euró kárt okozott a felperesnek. Kitért arra is (11. pont), hogy az alperes a felperes könyvvizsgálatához szükséges, postai úton megküldött tagi nyilatkozatot a felperes kérése ellenére nem küldte vissza kitöltve és aláírva. Rögzítette, hogy okkal feltételezhető, hogy az alperes a kizárást kimondó bírósági döntés meghozataláig visszaélésszerűen olyan módon gyakorolhatja a tagsági jogait (pl. a társaság üzleti könyveibe való betekintést), mely alkalmas lenne arra, hogy további károkat okozzon a felperesnek az üzleti tevékenysége vitelében. A felperes taggyűlése a 3/2018. (11. 30) határozatával a leadható 300-ból 255 szavazattal döntött az alperes kizárásának kezdeményezéséről.

* * *

A felperes a 2018. december 11-én előterjesztett keresetében kérte, hogy a bíróság az alperest a felperesi társaság tagjai közül zárja ki.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Védekezése szerint nem bizonyított az, hogy az alperes a társaság céljainak elérését nagymértékben veszélyeztetné. Vitatta a felperes azon tényállítását, hogy a **Cég 2 Kft** kizárólagos magyarországi forgalmazója volt a **Márkanév 1** típusú raktérhűtő berendezéseknek. Előadta, hogy a **Cég 3 S.p.A.** több szempontú üzleti megfontolások alapján döntött úgy, hogy az **Cég 1 Kft**-nek adott el termékeket, amelyeket az „direktben továbbított” a **Cég 2 Kft** részére, aki rendelkezett a hűtők beszereléséhez kívánatos műszaki paraméterekkel. Állította, hogy a gyártó és a magyarországi forgalmazó cégek üzleti kapcsolatában azért következett be változás, mert a felperes fizetési késedelembe esett mind az olaszországi gyártóval, mind pedig az **Cég 1 Kft**-vel szemben. Ez vezetett oda, hogy a **Cég 3 S.p.A.** kiiktatta a felperest a partnerlistájából és a kizárólagos forgalmazói jogokat teljes egészében az **Cég 1 Kft**-re ruházta át. Ezzel párhuzamosan a felperes többi üzleti partnere is arról számolt be az alperesnek, hogy a felperes iránti bizalmukat elvesztették. Megítélése szerint a felperes partneri köre nem titkos, hanem nyílt adatállomány és a felperes a tartozásaival eljátszotta az "üzleti becsületét".

Az elsőfokú bíróság fellebbezett *ítéletével* a keresetet elutasította. Határozata indokolásában tényként állapította meg, hogy a becsatolt munkaszerződés szerint az alperes munkavállalóként köteles volt a tőle megkívánt titoktartási kötelezettségnek a szerződés tartama alatt megfelelni. Ezen kötelezettség az általános üzleti titkon kívül vonatkozott mindazon adatokra, a munkáltató tevékenységével kapcsolatos minden olyan információra, amely a munkaköri feladatainak végzése során jut a tudomására, beleértve mindazokat az egyéb információkat, amelyekről a munkáltatótól vagy más, a munkáltatóval bármilyen módon kapcsolatban álló gazdálkodó szervezet vagy

magánszemély útján szerez tudomást. A munkaszerződésből eredő titoktartási kötelezettsége a munkaviszonya megszűnését követően is kötelezte. Megállapította a törvényszék, hogy az alperes nem vitatta azokat a felperesi tényelőadásokat, miszerint 2018. áprilisában a munkaviszonyának megszüntetését követően a felperes előzetes tájékoztatása nélkül az **Cég 1 Kft.**-nél helyezkedett el és már ezen minőségében tájékoztatta egyebek között a felperes üzleti partnereit is arról, hogy a **Márkanév 1** típusú raktérhűtő berendezések magyarországi képviselőjét 2018. április 17-től az **Cég 1 Kft.** látja el. Nem vitatta azt sem, hogy több üzleti partner esetében előfordult, hogy bár a megrendelésüket nála, mint a felperes értékesítési vezetőjénél adták le, a berendezéseket azonban végül az **Cég 1 Kft.** szállította és számlázta ki számukra.

Kiemelte a bíróság, hogy a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 3: 107. § (1) bekezdése alapján a tagkizárás a tag akarata ellenére történik, amely a tulajdonosi jogok jelentős korlátozását jelenti, így arra csak kivételesen, a törvényben meghatározott ok fennállása esetén kerülhet sor. A bírói gyakorlat szerint a tagkizárás alapjául csak olyan tagi magatartás szolgálhat, amely alapján minden kétséget kizáróan megállapítható, hogy a tag magatartása a társaság jövőbeli működésére valós és súlyos veszélyt jelent. Mindezek előrebocsátását követően a törvényszék rámutatott, hogy a konkrét ügyben az alperes kettős jogviszonyban állt a felperessel, tagként és munkavállalóként. Kifejtette, hogy a jogszabály nem zárja ki, hogy a munkavállalói minőségben elkövetett magatartás vagy mulasztás alapozza meg a kizárást, ennek azonban csak akkor van helye, ha a munkavállaló által tanúsított magatartásból arra lehet következtetni, hogy tagként a társaságban való maradása a társaság céljainak elérését nagymértékben veszélyezteti.

A perbeli tényeket értékelve a törvényszék arra a következtetésre jutott, hogy az alperes **Cég 1 Kft.**-nél elhelyezkedése és a felperesi partneri kör "átvitele" az alperes munkavállalói jogviszonyához kapcsolódik és a felperesi állítások valósága esetén a munkaszerződésben foglaltak megsértése miatt kártérítési igénynek van helye. A felperes keresetben kifejtett azon aggályát, hogy az alperes az **Cég 1 Kft.** alkalmazottjaként, de a felperes tagjaként a taggyűlésen megjelenve betekinthet a felperes irataiba és az információkat az új munkáltatója érdekében használja fel, a bíróság feltételezésnek tekintette. Másfelől a Ptk. felvilágosítás adására és iratbetekintésre vonatkozó szabályai (3: 23. §) biztosítja a lehetőséget a vezető tisztségviselő részére arra, hogy a felvilágosítás adását és az iratbetekintést titoktartási nyilatkozat megtételéhez kösse, avagy azt megtagadja. Ezzel a felperes sikeresen akadályozhatja meg, hogy az alperes üzleti titkokat adjon át az **Cég 1 Kft.**-nek. A Ptfm. tv. 8. § (3) alapján megállapította, hogy a jogi személy szervezet ügyfél (jelen esetben a felperes) képviselő köteles írásban nyilatkozni a jogi személy tényleges tulajdonosáról és a 7. § (2) pontjában meghatározott adatokról. A szabályozás alapján tehát nem a jogi személy tagja (így: az alperes) köteles a nyilatkozattételre, annak elmulasztásával az alperes a tagi kötelezettségszegést nem valósította meg. Ezek alapján a bíróság szükségtelennek tartotta a felperes által a keresetlevélben indítványozott tanúbizonyítás lefolytatását is.

Elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatása és a keresetének való helytadás; míg másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése iránt a felperes terjesztett elő *fellebbezést*. A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (1)-(3) bekezdése a)-d) pontjaira alapította. A perorvoslati kérelmében kifejtett álláspontja szerint az ítélet keresetet elutasító érvelései téves jogértelmezésen alapulnak. 2018 április 17-én az alperes már az **Cég 1 Kft.** munkavállalójaként értesítette a felperes több üzleti partnerét e-mailben arról, hogy ettől a naptól az **Cég 1 Kft.** látja el a **Márkanév 1** raktérhűtő berendezések magyarországi képviselőjét, felajánlva, hogy az értékesítéssel kapcsolatban továbbra is a rendelkezésükre áll, csak úgy, mint az **Cég 1 Kft.** szervizhálózat és szervízpartnerei. Ezt a magatartást tehát az alperes - a törvényszék által kifejtettekkel szemben - csak tagi minőségben valósította meg. Analógiaként hivatkozott Pécsi Ítéltábla Pf. IV. 20003/2012/7. szám

alatti ítéletére, amely szerint nincs akadálya a kizárásnak a tag ügyvezetői megbízatásáról történt visszahívását követően kifejtett magatartása miatt. A törvényszék abban a körben nem folytatott le bizonyítási eljárást, hogy az alperes azokhoz az adatokhoz, amiket átvitt az új munkáltatójához, kizárólag munkavállalóként juthatott hozzá, avagy tagként is. Az alperesnek nem csak munkavállalóként, hanem tagként is kötelezettsége, hogy a felperesi társaságnak ne okozzon kárt, a többi taggal együttműködjön. Vitatta a törvényszék azon álláspontját, hogy az alperes tagsági jogviszonyának fennállása nem jelenti a felperes társaság céljainak nagymértékű veszélyeztetését. Valójában az alperes a felperes legnagyobb konkurensénél látja el azt a pozíciót, melyet korábban a felperesnél, és nap mint nap azon dolgozik, hogy a felperes rovására az **Cég 1 Kft.** minnél több raktérhűtő berendezést értékesítsen a piacon. Ez a helyzet az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben nem orvosolható a taggal szembeni felvilágosítás adása, iratbetekintés titoktartási nyilatkozat tételéhez kötésével, avagy megtagadásával. Az EBH 2001. 447. határozat szerint a kizáráshoz nem szükséges a károsodás tényleges bekövetkezése, elegendő annak igazolása, hogy a tagsági viszony fennállása nagymértékű veszélyeztetést jelent. A törvényszék álláspontja amiatt életszerűtlen, mert az alperes a titoktartási kötelezettsége ellenére megszegte azt, és az **Cég 1 Kft.**-hez vitt át üzleti titkokat. Így az alperessel titoktartási nyilatkozat aláírása semmilyen garanciát nem jelentene. A törvényszék által feltételezésnek minősített az a várakozás, hogy az alperes a taggyűlésen és a felperes társasági könyveiből szerzett információkat az **Cég 1 Kft.** érdekében használja fel, a felperesre nézve reális veszélyt jelentő következtetés. Életszerűtlennek nevezte azt is, hogy a felperesi társaság tagjainak egy olyan taggal kell együttműködnie, aki nap mint nap azon dolgozik a konkurenciánál, hogy a felperes működését ellehetetlenítse. Végül megjegyezte, hogy az elsőfokú bíróság bizonyítás lefolytatása hiányában állapította meg azt az ítéletében, hogy a felperes és az olasz **Márkanév 1** cég üzleti kapcsolatának elnehezülése nem a keresetben sérelmezett alperesi magatartás folyamánya.

Az alperes *fellebbezési ellenkérelmében* az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Kifejtett álláspontja szerint tényszerű adatok támasztják alá, hogy a felperes kizárólagossággal nem rendelkezett az olasz partner által gyártott termékek esetében. A felperes és az **Cég 1 Kft.** tulajdonképpen gazdasági szimbiózisban éltek egymással, amely alapján **Cég 1 Kft.** gyakorlatilag finanszírozója volt a felperesnek. A felperes által hangsúlyozott, túlmisztifikált "üzleti titok" valójában nem is volt titok, hiszen ezzel az adatbázissal a szimbiózisból fakadóan az **Cég 1 Kft.** is rendelkezett. Az esetbeli termék, a raktérhűtők felhasználói köre speciális, de a vevők felkutatása a céginformációs rendszerben fellelhető egy egyszerű szűkítéssel. Az alperes építette ki a vevőkört oly módon, hogy a mindenki számára hozzáférhető cégnyilvántartáson keresztül nézte meg azokat a cégeket, akiknek a tevékenységi köre alapján kiajánlhatja a raktérhűtőt. Tény, hogy a felperes a fizetési kötelezettségének nem tett eleget, az olasz anyacégének több mint 100.000 € összeggel tartozik, az **Cég 1 Kft.** raktárában is több millió forint értékű olyan termék található, melyet a felperes rendelt meg, de kifizetni nem tudja, így annak kifizetése az **Cég 1 Kft.** kötelezettsége lett.

* * *

Az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényállásból téves jogkövetkeztetésre jutva utasította el a tagkizárás iránti keresetet.

Ezért a fellebbezés alapos.

A törvényszék által helytállóan alkalmazott Ptk. 3:88. § (1) bekezdése szerint a gazdasági társaságok üzletszerű közös gazdasági tevékenység folytatására, a tagok vagyoni hozzájárulásával létrehozott, jogi személyiséggel rendelkező vállalkozások, amelyben a tagok a nyereségből közösen részesednek

és a veszteséget közösen viselik.

A gazdasági társaság definíciójából fakadó töretlen bírói gyakorlat szerint (BH2004. 517.) a gazdasági társaság tagjának alapvető tagi kötelezettsége a közös cél, tevékenység segítése és támogatása. Ezt a Ptk. 3:88. § (3) bekezdése úgy fejezi ki, hogy a tag a többi taggal és a társaság szerveivel köteles együttműködni, nem fejthet ki olyan tevékenységet, amely a társaság céljainak elérését veszélyezteti.

A társasági tag együttműködésre és a társaság céljainak tiszteletben tartására vonatkozó kötelezettségével összhangban a Ptk. 3: 107. § (1) bekezdése szerint a gazdasági társaság tagja a társaságnak az érintett tag ellen indított keresete alapján bírósági határozattal a társaságból kizárható, ha a társaságban való maradása a társaság céljának elérését nagymértékben veszélyeztetné. A gazdasági társaság tagjának kizárásához nincs szükség a tagi magatartással összefüggésben tényleges károsodás bekövetkeztére, elegendő, ha az a társaság céljait jelentős mértékben veszélyezteti. (EBH2001. 447.)

A társasági tag együttműködési és a társasági közös célok támogatására vonatkozó tagi kötelezettségéből következően a társasági tagoknak mindenkor a társasági érdekek szem előtt tartásával kell eljárniuk és a tagsági jogok gyakorlása során érvényesülnek a jóhiszeműség és a tisztesség követelményeinek megfelelő magatartás elve is. (Ptk. 1: 3. § (1) bekezdés) A korlátolt felelősségű társaság egyben személyegyesítő jellegű társaság is, amely a tagok közötti szilárd bizalom fennállását feltételezi. Így a társasági érdekekkel ellentétes, a tagokkal együttműködést gátló és a társaság céljainak elérését veszélyeztető tag megrendítheti a tagság vele szembeni bizalmát is. (LB Gf. VII. 31.588/2001/4, Fővárosi Ítéltábla 16. Gf.40.038/2005/3., Győri Ítéltábla Gf. II. 20.180/2008/4.)

A tagkizárási kereset elbírálásánál azonban azt is szem előtt kell tartani, hogy a tagkizárás a tag akarata ellenére történik, amely a tulajdonosi jogok jelentős korlátozását jelenti, ezért arra csak kivételesen és a törvényben meghatározott ok bizonyos fennállta esetén kerülhet sor. A tagkizárási keresettől való döntés során a bíróság mindig múltbeli, a kizárás kezdeményezéséről szóló társasági határozat meghozataláig bekövetkezett eseményeket, tagi magatartásokat vizsgálja. A keresetet elbíráló ítéletben a bíróság arról dönt, hogy ez a korábbi tagi magatartás megismétlődhet-e a jövőben, és ez hogyan hat a társaságra, annak üzletszerű gazdasági tevékenységére, a tagok közötti szükségsszerű együttműködésre. (Pécsi Ítéltábla Gf. V. 40.005/2018 / 9.)

A konkrét esetben az elsőfokú ítélet helyes megállapítása szerint az alperes nem vitatta azt a kereseti tényelődadást, hogy a munkaviszonya 2018. április 16-án megszüntetését követő másnap a felperes versenytársánál, a raktérhűtő berendezések piaca konkurens forgalmazójánál, az **Cég 1 Kft.**-nél helyezkedett el és ebben a minőségében tájékoztatta (a felperestől elhozott partnerkör felhasználásával) a partnereket, hogy a **Márkanév 1** raktérhűtő berendezések magyarországi képviselőjét már az **Cég 1 Kft.** látja el, és a nála, mint felperesi értékesítési vezetőnél leadott megrendeléseket az **Cég 1 Kft.** teljesíti. Nem vitatta azt sem, hogy több üzleti partner esetében előfordult, hogy bár a megrendelésüket nála, mint a felperes értékesítési vezetőjénél adták le, a berendezéseket azonban végül az **Cég 1 Kft** szállította és számlázta ki számukra, mellyel a felperestől megrendelt hűtőberendezések haszonnal növelt ára az alperes új munkáltatójához, az **Cég 1 Kft.**-hez folyt be. (A tag kizárására vonatkozó 2018. november 30. napján kelt taggyűlési határozat előterjesztése 7. pont)

A részletezett alperesi magatartás megítélésében az ítéltábla a törvényszékkel szemben a

fellebbező felperessel értett egyet. A társasági tag együttműködésre, a közös gazdasági célok megvalósításának elősegítésére vonatkozó kötelezettségével (Ptk. 3 : 88. § (1) bekezdése) gyökeresen ellentétben áll az a magatartás, hogy a társasági tag a saját társaság partneri köre felhasználásával arra hívja fel a vevő- partnereket, hogy azok a versenytárs cégtől rendeljenek meg azonos termékeket és ezzel a konkurens vállalkozásnak hozzanak hasznot. Ez a magatartás súlyosan veszélyezteti a közös társasági célok megvalósítását, mivel éppen az üzleti vetélytárs gazdasági céljai megvalósítását szolgálja.

Azt is a bírói gyakorlatnak megfelelően vizsgálta az elsőfokú bíróság, hogy a kettős (pl. tag- ügyvezető, tag- munkavállaló) jogviszonyban álló személy által kifejtett magatartás, vagy mulasztás melyik, a társasággal fennálló jogviszonyához kötődik. A társasággal többes jogviszonyban álló személy által nem a tagsági jogviszonya körében megvalósított társaságellenes magatartás ugyanis csak akkor vezethet a kizáráshoz, ha abból alappal lehet következtetni arra, hogy a tagként a társaságban maradása is nagymértékben veszélyezteti a társaság céljainak elérését. (Pécsi Ítéltábla Gf. IV. 40.015/2015 / 3)

Nem értett egyet viszont az ítéltábla az elsőfokú bíróság azon következtetésével, hogy a konkrét esetben a tagkizárási határozatban sérelmezett magatartást az alperes munkavállalóként valósította meg, és így annak kellő szankciója a munkaszerződésben foglalt titoktartási kötelezettség megsértése miatti kártérítési igény. Részben azért nem volt helyes a törvényszék ezen álláspontja, mert - a fent kifejtettek szerint - a versenytárs céljainak megvalósítását elősegítő magatartás olyannyira társaságellenes, hogy annak még csupán munkavállalóként tanúsítása is megalapozza a tagkizárást. Másrészt a felperes a fellebbezésében helyesen hivatkozott arra, hogy a partnerekhez intézett, kifogásolt felhíváskor (2018. április 17.) az alperes munkaviszonya a felperesnél már megszűnt, ezért az alperes cselekményét csak a tagsági jogviszonyára tekintettel kellett megítélni.

A törvényszék ítéletében kifejtettekkel szemben az alperes tagsági jogviszonya fenntartása esetén a felvilágosítás adása és az iratbetekintés titoktartási nyilatkozat tételéhez kötése (Ptk. 3: 23. § (1) bekezdése) jelen esetben nem nyújtana kellő garanciát arra, hogy az alperes a versenytárs munkavállalójaként ne élne vissza a megszerzett adatokkal, információkkal és üzleti titkokkal. Az alperes kizárási kezdeményezésben kifogásolt múltbeli magatartásából ugyanis éppen arra lehet következtetni, hogy a felperestől megszerzett információkat az alperes az **Cég 1 Kft.** érdekében használja fel. Az alperest munkavállalóként is titoktartási kötelezettség terhelte a munkaszerződése alapján, azonban - a már részletezett tények szerint - a felperes működése során megszerzett információkat, így a raktérhűtőket megrendelő partnerek adatait nem tartotta titokban, hanem újabb munkáltatója érdekében használta fel.

Az elsőfokú eljárásban az alperes elmulasztotta előadni az először csak a fellebbezési ellenkérelmében hivatkozott azt a tényt, hogy a felperesi vevőkörrel - a cégek közötti "szimbiózis" folytán - az **Cég 1 Kft.** is rendelkezett, és azt sem, hogy ezt a sajátos vevőkört, az alperes úgy alakította ki, hogy a cégnyilvántartásban megnézte, hogy tevékenységi körük alapján melyek azok a (fuvarozó) cégek, akik raktérhűtőt rendelhetnek.

A Pp. 373. § (2) bekezdése szerint a fél akkor változtathatja meg tényállítását, ha olyan tényre hivatkozik, amely önhibáján kívüli okból az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztését követően jutott tudomására, vagy következett be, feltéve, hogy az elbírálás esetén rá nézve kedvezőbb ítélet eredményezett volna.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében nem hivatkozott arra, hogy a két említett tény az elsőfokú

ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztését követően jutott volna tudomására, így az ítélet tábla az ellenkérelem alapjául szolgáló tényállás ezen megváltoztatását figyelmen kívül hagyta.

Ezekre figyelemmel az Ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta és az alperest a felperes gazdasági társaságból a Ptk. 3: 107. § (1) bekezdése alapján kizárta.

Az eredményes fellebbezés folytán a felperes a kétfokú eljárásban felmerült - lerótt kereseti és fellebbezési illetékből, valamint ügyvédi munkadíjból álló - perköltségét a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján az alperes köteles viselni. A felperes 36.000 Ft kereseti illetéket- és 48.000 Ft fellebbezési illetéket rótt le; az elsőfokú eljárásban 225.000 Ft, a másodfokú eljárásban 25.000 Ft áfa mentes ügyvédi munkadíjat számított fel perköltségként. (Együtt: 334.000 Ft)

Győr, 2019. november 13.

Dr. Szalai György sk. a
tanács elnöke

Dr. Ferenczy Tamás sk.
előadó bíró

Dr. Mészáros Zsolt sk. bíró